

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 25–33 i 68–83 zaskarżonego wyroku ze wszystkich względów wskazanych w odwołaniu;
- uwzględnienie skargi, którą wnosząca odwołanie wniosła na decyzję Izby Odwoławczej, albo alternatywnie przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że należy stwierdzić częściową nieważność zaskarżonego wyroku z następujących względów:

- A. Sąd naruszył prawo wykluczając stosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”) ⁽¹⁾ bez uwzględnienia orzecznictwa Trybunału dotyczącego komplementarności towarów i usług ani zasady wzajemnej zależności; Sąd nie uwzględnił również, lub przeinaczył, okoliczności faktyczne i dowody przedstawione mu przez Arnolde Mondadori Editore SpA dotyczące podobieństwa rozpatrywanych towarów i usług, przynajmniej jeśli chodzi o pojęcie komplementarności.
- B. Sąd naruszył art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 z następujących względów:
 - i. Sąd naruszył prawo przyznając szczególną intensywność renomy znaku towarowego Arnolde Mondadori Editore SpA, co nie jest wymagane do celów wdrożenia wzmocnionej ochrony przyznanej przez art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009; ponadto Sąd nie zastosował się do kryteriów wskazanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości dotyczących oceny intensywności renomy znaku towarowego;
 - ii. Sąd naruszył prawo wykluczając istnienie związku między znakami towarowymi na podstawie oceny istotnych czynników (to jest charakteru rozpatrywanych towarów lub usług, rozpatrywanej części kręgu odbiorców, intensywności renomy wcześniejszego znaku towarowego, stopnia charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego) niezgodnej z kryteriami wskazanymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości w ramach stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009; Sąd dopuścił się także błędu rozpatrując istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd między rozpatrywanymi znakami towarowymi, co nie jest wymagane do celów stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
 - iii. Sąd naruszył prawo odmawiając zastosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 bez dokonania oceny, czy oznaczenie, o którego rejestrację wniesiono, może czerpać nienależną korzyść z cieszącego się renomą wcześniejszego znaku towarowego lub być dla niego szkodliwe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd
(Bułgaria) w dniu 3 grudnia 2014 r. – postępowanie karne toczące się przeciwko
Atanasowi Ognjanowowi**

(Sprawa C-554/14)

(2015/C 073/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd

Strony w postępowaniu głównym

Skazany: Atanas Ognjanow

Druga strona postępowania: Prokurator kym Sofijska gradska prokuratura

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy decyzji ramowej 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. dopuszczają, by w postępowaniu w sprawie przekazania państwo wykonujące obniżyło wysokość kary „pozbawienia wolności” – wymierzonej w państwie wydającym – na podstawie pracy wykonanej w okresie odbywania tej kary w państwie wydającym, w następujący sposób:
 - A) poprzez obniżenie kary w następstwie zastosowania prawa państwa wykonującego w odniesieniu do wykonania kary zgodnie z art. 17 ust. 1. Czy ten przepis dopuszcza stosowanie prawa państwa wykonującego dotyczącego wykonania kary jeszcze w postępowaniu w sprawie przekazania w odniesieniu do okoliczności faktycznych, które miały miejsce w okresie, gdy skazany znajdował się pod jurysdykcją państwa wydającego (a mianowicie w odniesieniu do pracy wykonanej w zakładzie karnym państwa wydającego)?
 - B) poprzez obniżenie kary w następstwie zaliczenia zgodnie z art. 17 ust. 2. Czy ten przepis dopuszcza zaliczenie okresu, który jest dłuższy niż okres pobytu w zakładzie karnym określony zgodnie z prawem państwa wydającego, poprzez zastosowanie prawa państwa wykonującego polegające na dokonaniu ponownej oceny prawnej okoliczności faktycznych, które miały miejsce w państwie wydającym (a mianowicie pracy wykonanej w zakładzie karnym państwa wydającego)?
- 2) Jeżeli w odniesieniu do wspomnianego obniżenia kary stosuje się te lub inne przepisy decyzji ramowej, czy należy powiadomić państwo wydające, które przedstawiło wyraźne żądanie w tym względzie i czy należy umorzyć postępowanie w sprawie przekazania w sytuacji sprzeciwu państwa wydającego[?] W wypadku odpowiedzi twierdzącej w odniesieniu do wymogu powiadomienia, jaka powinna być istota tego powiadomienia – ogólne i abstrakcyjne w odniesieniu do stosowanego prawa czy też wskazujące konkretne obniżenie kary konkretnego skazanego, które zostanie dokonane przez sąd[?]

Dodatkowe pytanie

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjmie, że przepis art. 17 ust. 1 i 2 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW stoi na przeszkodzie obniżeniu kary dokonанemu przez państwo wykonujące na podstawie jego prawa wewnętrznego (ze względu na pracę wykonaną w państwie wydającym), to czy orzeczenie sądu krajowego o zastosowaniu, mimo wszystko, swojego prawa krajowego ze względu na to, że jest ono korzystniejsze niż art. 17 decyzji ramowej 2008/909/WSiSW, będzie zgodne z prawem Unii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 9 grudnia 2014 r. – Genentech Inc./Hoechst GmbH, dawniej Hoechst AG, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(Sprawa C-567/14)

(2015/C 073/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Genentech Inc.